

חיים רמון:

„אדון שפירא יאלץ לקבל אותי כסגן!“

שמח בוועדת הכספים של הכנסת: „מנהל המדינה“ חברי הכנסת אברהם שפירא. לא מסכים שח"כ חיים רמון ימלא את מקומו וימונה כסגנו בתפקיד יושב ראש ועדת הכספים. חיים רמון. כך נדמה לי, לא מתרגש מהעניין. הוא יודע כמעט בוודאות. ששפירא – ירצה או לא ירצה – הוא רמון. יהיה סגנו.

שאלתי את רמון:
 ● **מה כואב לחברי הכנסת אברהם שפירא?**
 בהסכם הקואליציוני נקבע, כי למערך יהיה ממלא מקום בוועדת הכספים ולליכוד בוועדת החוץ והביטחון. עד כאן ה' הסכם. כעת שפירא: הוא מתנגד, כי הוא רואה במינוי, כממלא מקומו, פגיעה בסמכות שלו.
 ● **הוא טוען כי ממלא מקום ליושב ראש ועדת הכספים הוא מינוי המנוגד לתקנון.**
 זהו הטיעון הפורמלי שלו. הוא גם אומר שלורניץ לא היה ממלא מקום, והוא לא מוכן שמעמדו יהיה נחות משל לורניץ.
 ● **אז מה יהיה?**

הבעיה תלך להנהלת הקואליציה. אל תשכחי, ששפירא נבחר בגלל החלטה קואליציונית ולא מפני שהוא הכימתאים כעולם לתפקיד. לא תהיה לארון שפירא ברירה, והוא יצטרך לכבד את ההחלטה. אני עצמי אתבע שיישמו את ההחלטה.
 ● **חברי הכנסת רמון, למה זה בעצם כליכך חשוב לך?**
 נבחרתי לתפקיד, וכפי שקיבלתי את ההחלטה לכבד את שפירא כיושב ראש. אני מבקש שהוא יכבד את ההחלטה לכבד אותי כסגן.

פאייפ סמסרי:

„הישראלים לא יסכימו לעשות עבודה שחורה!“

אבטלה. פיטורין. לישכות-סעד. דמי-אבטלה – כל אלה הפכו באחדונה למילים של יום-יום בלכסיקון שלנו. והנה, כאשר פועלי-ישראל עומדים לפני אבטלה, יש בארץ גל גואה של פועלים זרים. במיוחד מתאילנד. מהפיליפינים ומגאנה.

שאלתי את פאייפ סמסרי, מלצר במיסעדה סינית. שהגיע ארצה כאחד מחברי הצוות של קלאב איי שנשרף, ומייד מצא עבודה במיסעדה אחרת:

● **אתה יודע מה מצבה הכלכלי של ישראל?**
 כן. כל אחד יודע.
 ● **אתה מודע לכך שהאבטלה גוברת?**
 אני שומע שהאבטלה גוברת, אבל לדעתי יש בישראל הרבה עבודה. הצרה היא, שהישראלים לא מוכנים לבחור בעבודה שלא תואמת את רמת-ההשכלה שלהם. אף ישראלי מלומד לא יסכים לרחוץ כלים או להיות מלצר במיסעדה.
 ● **אתה לא מרגיש שאתה, שבאת מארץ זרה, תופס מקום עבודה של ישראלי?**
 לא. אני עובד במיסעדה סינית. אני מומחה לאוכל סיני. אני לא מכיר ישראלי שמומחה לאוכל סיני כמוני. וחוקי מזה, הישראלים לא יסכימו לעשות עבודה שחורה.

משה קצב:

„אני לא רוצה לנשל ערבים מעבודה!“

נגמרו הימים של „ייבשנו ביצות וסללנו כבישים“. היום לא רק שזה לא כבוד אצל היהודים – זה נחשב לבושה גדולה לבצע עבודות-כפיים שמתלכלכים בהן. לכן תמהתי על פשר הצהרתו המפוצצת של שר-העבודה והרווחה. משה קצב, שאמר שהוא מתכוון לצאת למאבק נגד העסקת פועלים מהשטחים בארץ. אני רוצה לראות את אדון רבינוביץ' מכרמיאל אוסף את האשפה באוטו-זבל. אני רוצה לראות את אדון מיזרחי מאשדוד עובד בגורה של העיריה ואני רוצה לראות יהודי אחד שיהיה מוכן לשטוף כלים במיסעדה תמורת 500 שקל לשעה. שאלתי את כבוד השר:

● **אתה מכיר יהודי אחד שיהיה מוכן לעבוד בזבל ובזרחה?**

אם היהודי הוא לא מיקצועי, אז אין סיבה שלא יעבוד בזבל או בכיבוי. אם הכיבוי הוא מוכשר ומצטבר הכלכלי קשה, אז איוו סיבה יש לו להתפנק?

● **איך תשכנע אנשים שלא להתפנק?**
 אני לא מנהל מערכת הסברה והטפה למען ביצוע עבודות שחורות. אני מניח, שאילו ציפים כלכליים יביאו אנשים אל העבודות האלה מתוך חוסר-ברירה.

אל תשכחי שארם שנשלח לעבודה ומסרב לבצע אותה מאכר את זכות מענק-האבטלה שלו.

אבל אני כן מנהל מערכת הטפה לשינוי היחס לעבודה בארץ הזו, וליצירת נורמה חדשה בכל הנוגע לערכי-העבודה. תאמיני לי, אם היית שואלת אותי את השאלות האלה לפני 20 שנה, השאלות שלך היו נחשבות למשונות.

● **אינך סבור שאם יאסרו על פועלים מהשטחים לעבוד בארץ ותיווצר שם אבטלה, הדבר יגרור אחי ריו תסיסה?**

אני לא בא לנשל ערבים מעבודתם. אני נגד נישול ערבים מעבודה. אבל אם יש אבטלה, אין סיבה שערבים שעובדים כאן ללא רישיון יתפסו מקומות-עבודה של יהודים. ובכלל, זו בושה שיהודים מסרבים לבצע עבודות שחורות.